

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מב.

עין משפט נר מצוה

פב א מיי פ"ד מהל' שאלה ופקדון הל' ו
 סמנ עשין פח טו"ש"ע ח"מ
 סי' רלא סעי' כ:
 פג ב מיי שם הל' ח
 טו"ש"ע שם סעי' כא:
 פד ג מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' כ:
 פה ד ה מיי פ"י מהל' נכרות הל' ככ סמנ
 עשין כו טו"ש"ע א"ח סי'
 רל סעי' ג ורכ אלפס
 טו"ש"ע פ"ע דף ממ'
 פו ו מיי פ"ד מהל' שאלה ופקדון הל' ד
 סמנ עשין פח טו"ש"ע ח"מ
 סי' רלא סעי' טו ורכ
 אלפס כהן ועוד לעיל
 בפ"ק דף ק"פ:
 פז ז ה מיי שם הל' ה ועשין כהשגות
 ובמ"מ טו"ש"ע שם סעי'
 טו:
 פח י מיי שם הל' ד
 טו"ש"ע שם סעי'
 טו:
 פט כ מיי פ"ג מהל' חמץ הל' יא סמנ
 עשין לו טו"ש"ע א"ח סי'
 חל סעי' ח:
 צ ל מיי פ"ד מהל' שאלה
 ופקדון הל' ד סמנ
 עשין פח טו"ש"ע ח"מ סי'
 רלא סעי' טו:
 צא ז מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' ו:
 צב ז מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' ו:
 צג ט מיי שם הל' ח
 טו"ש"ע שם סעי' ג:

תורה אור השלם
 1 ונתתה בפקדון וצרת
 הדפסך בידך והלכת אל
 המקום אשר יבחר ה'
 אלהיך בה:
 דברים יב כה
 2 וצו ה' את הברכה
 בארץ ויבכל משלח
 ידך ויברך בארץ אשר ה'
 אלהיך נתן לנו ה'
 דברים כח כ

לעני רש"י
 פריש"ן. פסע.
 אשק"א [אישקרי"ן].
 ארגו, חביה קטנה.

מוסף רש"י
 בדבר הסמוי מן העיק.
 שאינו יודע הסכס (תנתי'
 ח). כספיים של פקדון.
 אין להם שמירה אלא
 בקרקע. ואם לא נתנו
 בקרקע ואכלו, פשיעה היא
 אללו ומיי, דשומר תנס חייב
 בפשיעה (פריח"א).
 משום ריחא. שהלכז
 מריתו ומתנתו ומנוילאו
 (שם).

אמר שמואל כספיים אין להם שמירה בו'. לריך עיון אם שמרם
 בקרקע (ה) ונגנבו משם אם שומר שכן חייב וצפרק הכונס
 (ב"ק דף נז. ו) וס' ד"ה גנון) משמע דחייב דפרין אביי לרב יוסף
 והאמר ר' יוחנן הטוען טענת גנב צדיקה משלם תשלומי כפל
 ואי שומר אצידה שומר שכן הוא
 קרנא בעי לשלומי ומאי פריך דלוקמא
 בטוען שנגנבה צאונס גנון שהעמיק
 בקרקע ק' אמות או שתקפתו שניה
 או חולי אלמנא מלי גניבה לא הויה
 אונס אלא לטטיס מזויין וכן צמר
 הכי דמייחי לא אי אמרת צשומר
 חנס שכן משלם כפל ואי לטטיס
 מזויין גנב הוא שומר שכן נמי משלם
 כפל משמע דמשום גניבה לא מפטר
 שומר שכן אם לא צטענת גניבת
 ליסטיין מזויין ומיהו איהו צניע אמנא
 דה"מ למימר וליטעמיך דבלאו הכי
 נמי מלי למימר וליטעמיך אפי' גולן
 הוא תמנא שומר שכן משלם כפל
 בצעלים וש' להציא ראייה מפ' השולח
 (לקמן דף נה. ו) וס' דכי יליף גניבה
 ואצידה צשולא משומר שכן פריך מה
 לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת
 ליסטיין מזויין ומשני אי צניע אמנא
 גולן הוא משמע שאין שום גניבה
 שיפטור זה שומר שכן אך תמהון
 גדול הוא למה לא יהא אונס אם
 העמיק בקרקע ק' אמות דמאי ה"ל
 תו למיעד או אם תקפתו שניה
 או חולי גדול ואיך יתכן ששום גניבה
 לא נמנא שמהא אונס גנון כלטיסין
 מזויין ולרבה אית לי גמור הפועלים
 (לקמן דף נה. ז) דאי על צעידנא דעיילי
 אינשי פטור אי"כ תמנא גניבת אונס
 צשומר שכן ומיהו יש לדחות דרבה
 יסבור כאיך שיניאל דקרנא עדיף
 כרז יוסף צהכונס (ב"ק דף נז. ו) ומ"מ
 אין סברא כלל שלל אמנא גניבת
 אונס שיפטור זה שומר שכן ואין
 למתן דהואיל ומיזי רחמנא שומר
 שכן צגניבה אע"פ שהיא קרובה
 לאונס כדאמר צהשולא (לקמן דף נד.)
 חייב אף צכל גניבת אונס דהא
 צליסטיין מזויין הוא פטור אע"ג
 דגנב הוא לרב יוסף א"כ מאי משני
 צהשולא (דף נה.) לטטיין מזויין
 גולן הוא אכתי איכא למיפרך נה
 לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת
 גניבת אונס תאמר צשולא דכי יליף
 שקייז צגניבה ואצידה לא ישלם
 כפל אפילו צטענת גניבת אונס
 דמסתמא הוא חייב קין צכל אונסין
 דכעני זה פריך פ"ק דמנחות (דף
 ה.) גזי הלחן להוילא הטרפה וצפרק
 שור שנגב ד' וס' (ב"ק דף מ. ז) גזי שור
 האלכטדין מהו לגזי מוצח ונראה
 דכיון דלתי שולא מק"ו דשומר שכן
 אין למייצו צגניבת אונס צקין ודיו
 לצח מן הדין להיות כדדון דשומר שכן
 פטור מגניבת אונס אף שולא כן
 וא"ת וגניבת אונס צשולא לפי האמת

מתני' לרין צסודרו והפשיטין לאחוריו: **גמ'** מאי הוה ליה
למיעבד הרי צרכין: **מלוי** צידו. לא יפקידנו לאחריים צמקוס אמר
 שאם תודמין לו סחורה לשכר יהא מוזמן לו: **סחא** ידו. להיות
 מוזמן לו לצורך ריות הצא פתאום: **אין** צכרכס. שמתצרך ורבה
 מאליו פריש"ן צלע"ז: **צאסמין** דריש
 ליה לשון דבר הסמוי מן העין: **שאין**
העין שולטס בו. שנאמר צאסמין לשון
 גנוים: **אין** להס שמינה כו'. דלס
 לא שמתן ונגנבו פשיעה היא: **ואס**
לורבא מרצנן הוא. המפקיד הוא
 חרד על מלות הצדלה על הכוס אמר
 השומר דלמא מיצעי ליה זוי לצדלתא
 להכי לא קצרינהו ופטור: **גשואי**.
 מגששין בקרקע צשפודין של צדול
 להכיר מקוס צמחמי: **חלל**. צשמי
 קורה. צגג ממתמיו: **פרומאי**. שוכי
 התקרה: **צניי אורכי**. צין שורות
 הצנין צכותל: **טפוחאי**. מטפחים
 צכותל לדע אם יש סס חלל: או
טופח סמון כו'. וכו'ן צכותל:
הרי הוא כמבוער. ואין לריך לצערו
 דאין כאן עוד צל יראה: **הא מאי**.
 לענין שמירת כספים: **משום** ריחא.
 שהכלב מריח ומופש אחרי ויהי
 הוא מנוילאו ונראה: **מסיכרא**. סס
 מקוס: **לריפא דלורבני**. צית קטן
 עגול כמין כובע שעושין צידי עופות
 לארוב: **דלורבני**. של ערבה היא:
אע"ג דלענין גנבי נטירוסא היא.
אפי' צלא קצורה שאין גנבים הולכין
סס לגנבו שאין מוזמן מלוי סס:
סחלחו צפשיעה. שמה תפול סס
 דליקה ונמנא פשע שלל קצין: **וסופו**
צאונס. שהרי נגנבו וגניבה לשומר
 חנס אונס הוא: **אשלמינהו**. מסרן
 לאמו: **קרינטיסא**. ארנו אשקרי"א
 צלע"ז: **נימא** ליה לדידיה ויטן
שליס. דשומר שסמר לשומר חייב:
 כל

מרבנן הוא סבר דלמא מיבעי ליה זוי
 לאבדלתא והאידינא והאידינא דשכיחי
 גשואי אין להן שמירה אלא בשמי קורה
 והאידינא דשכיחי פרומאי אין להם
 שמירה אלא ביני אורכי אמר רבא ומודה
 שמואל צכותל (א) נמו בין הקרנות)
 והאידינא דשכיחי טפוחאי אין להן
 שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע או
 בטפח הסמוך לשמי קורה א"ל רב רבא
 אהא בריה דרב יוסף לרב אשי התם תנן
 ח"חמין שנפלה עליו מפולת הרי הוא
 כמבוער רשב"ג אמר כל שאין הכלב
 יכול לחפש אחריו ותנא כמה חפישת
 הכלב ג' טפחים הכא מאי מי בעינן
 שלשה טפחים או לא אמר ליה התם
 משום ריחא בעינן ג' טפחים הכא
 משום איכסויי מעינא לא בעינן ג' טפחים
 וכמה אמר רפרם מסיכרא (ב) טפח
 ההוא גברא דאפקיד זוי גבי חברה
 אותבינהו בצריפא דאורבני אינגוב אמר
 רב יוסף אע"ג דלענין גנבי נטירותא
 היא גורא פשיעותא היא לענין גורא
 פשיעותא היא לענין גנבי נטירותא
 היא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור
 והילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס
 חייב ההוא גברא דאפקיד זוי גבי חברה
 א"ל רב לי זוזאי א"ל לא ידענא היכא
 אותבינהו אתא לקמיה דרבא א"ל
 צכל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים
 ההוא גברא דאפקיד זוי גבי חברה
 אשלמינהו לאימיה ואתבינהו בקרמליתא
 ואינגוב אמר רבא היכי גדיינו דיינו
 להאי דינא גימא ליה לדידיה זיל שלים
 אמר

(א) לעיל לו. (ב) ועין צשמי
 לו. משמע דלי"ג או אלא
 מקין. (ג) הרי"ף והל"ש
 גרסי או נעל כו'. (ד) תננת
 ח. (ה) נפסחים א"ל.
 (ו) רש"י מ"י. (ז) פסחים
 לא. (ח) נט"ל. (ט) ונעל לו.
 (י) ונעל לה.
 (יא) נדל"י פסחים ח. וע"ש
 בתוס' ד"ה האלא. (יב) וע"ש
 העיב מו' קידושין נה. ד"ה
 ציע"ל.

הגהות הב"ח
 (א) תוס' ד"ה אמר וכו'
 שסרס צקרקע מאת אמא
 ונגנבו משם:

גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר וכו'
 דבעין זה פריך פ"ק
 דמנחות. עין ימות דף מ'
 ע"ב תוס' ד"ה רב אמר:

רבינו חננאל
 בתנתינן המפקיד מעות
 אצל חבירו צרון והפשיטין
 לאחוריו מסרן לבניו
 הקטנים נעל בפניהן שלא
 כראוי חייב שלא שימר
 כדרך השומרים ואם שימר
 כדרך השומרים פטור.
 צרון והפשיטין לאחוריו
 חייב כדרי יצחק דאמר
 כתיב וצרת הסכס בידך
 אפי' שהוא צרון של
 בידך. אמר שמואל כספין
 אין להן שמירה אלא
 בקרקע ובערב שבת לא
 אטרחוה רבנן. ואשקרינא
 משום איכסוי מעינא
 הילכך בטפח סגי ליה.
 והשתא דשכיחי פרומאי
 פ"י שמששין בקרקע
 ומגלין הטמנות אצל
 לה שמירה אלא בשמי
 קורה. פ"י פרומאי מלשון
 גבריו יהיו פרומין.
 טיט שנותן הבנאי בין
 ארחה לארחה בערבי
 הכותל קריא בני אורכי.
 כדגרסי בגמ' דהשופטין
 כותל כפיסין ד' טפחים
 ארזי כמאן שבהוה טפח
 ומחצה שיעור חצי לבנה
 וארזי כמאן כנגרו היה
 ג' טפחים כמאן טפח
 בין שני ארזיחן מללאו
 באכסוי קטנים וטיט
 ונקרא בני אורכי. פ"י
 טפוחאי שמששין בטפח
 שלהן ומינישין אס יש
 ככותל כספין או זולתן:
 ההוא דאפקיד זוי גבי
 חברה אותבינהו בצריפא
 דאורבני פ"י נתנס בבית
 המסוכך בעצי ערבה
 ונגנבו סבר רב יוסף
 למיפטור משום דהוא
 שומר חנם וכו' איכא
 דאמרי אמר רב יוסף אע"ג
 דלענין גנבי נטירותא היא
 לענין גנבי נטירותא היא
 לענין גורא פשיעותא היא
 ותחלתו בפשיעה וסופו
 באונס חייב וכן הלכה
 למעשה תחלתו בפשיעה
 וסופו באונס חייב. ההוא
 דאפקיד זוי גבי חברה
 אמר ליה רב לי זוזאי
 אמר ליה לא ידענא
 היכא איתחתינהו. אמר
 רבא כל לא ידענא
 פשיעותא היא וכן הלכה.
 ההוא דאפקיד זוי גבי
 חברה אשלמינהו
 לאימיה ואתבינהו
 בקרמליתא ואינגוב